

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי
ועם כלביא – נזק עקיף

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: פנדה צביעת מתכות באבקה
באמצעות ב"כ יועץ מס אושרת בניטה

נ ג ד

המשיבה: רשות המיסים
באמצעות קרן הפיצויים
רחוב הלח"י 31 בני ברק
Akif.ararim.GRP@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו ערר אשר הוגש על החלטת המשיבה הדוחה השגה אותה הגישה העוררת על הסף מפאת איחור בהגשתה. לאחר ששמענו ובחנו את טענות הצדדים, החומרים שצורפו אליהם ואת המצב המשפטי הגענו לכלל מסקנה כי **דין הערר להתקבל** מן הנימוקים שלהלן.

1. **ביום 20.11.2023** הגישה העוררת תביעה לפיצויי הוצאות מזכות לתקופת הזכאות אוקטובר 2023 בסך 75,002 ₪, וזאת בהתאם לחוק התוכנית לסיוע כלכלי (הוראת שעה - חרבות ברזל), התשפ"ד-2023 (להלן - **החוק, התביעה**).
2. בגין תביעה זאת ובהתאם להוראות החוק המורות על תשלום מקדמה בהעדר החלטה, שילמה המשיבה לעוררת כספים על חשבון התביעה. עם זאת, בשל תקלה במערכת המשיבה הועברו לעוררת באותה העת כספים בסך 88,236 ₪, העולים על סך התביעה שהגישה.
3. במסגרת תביעתה ציינה העוררת ככתובת ליצירת קשר וקבלת חומרים והחלטות מאת המשיבה את כתובתה של באת כוחה דאז (להלן - **כתובת הדוא"ל הראשונה**).
4. **ביום 16.04.2024** שלחה המשיבה אל כתובת הדוא"ל הראשונה דרישה להשלמת מסמכים נדרשים לצורך בחינת התביעה.
5. בשלב זה ובהתאם לעוררת היא פנתה למייצגים חדשים על מנת שיטפלו בתביעתה. לדבריה, המייצגים החדשים פנו באותה העת אל המייצגת הקודמת על מנת לבדוק האם התקבלו אצלה חומרים מהמשיבה, אך נענו כי לא התקבל אצלה דבר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

6. עוד בהתאם לעוררת, בדיקה שערכו מייצגיה החדשים העלתה כי בתביעה שהוגשה למשיבה נפלו טעויות, לא נוטרלה בה הכנסה הונית מתקופת הזכאות וכן נפלה טעות ביחס לתשומות המדווחות אשר דווחו ביחס לחודש אחד בלבד. בהתאם, **ביום 23.5.2024** שלחו המייצגים החדשים למשיבה בקשה לתיקון התביעה כאמור. בהודעה זאת, אשר צורפה לערר, לא ביקשה העוררת להחליף את כתובתה ליצירת קשר.
7. **ביום 27.05.2024** אישרה המשיבה את תביעת הפיצויים באופן חלקי בלבד (51,800 ₪). נקבע כי בהעדר מענה לדרישת המסמכים מיום 16.4.2024 לצורך בדיקת ההוצאות הקבועות בעסק בתקופת הזכאות מאושרים פיצויים בגין רכיב השכר בלבד. החלטה זאת נשלחה אל כתובת הדוא"ל הראשונה ואין מחלוקת כי היא הגיעה ליעדה.
8. **ביום 15.5.2025** ומכאן שבחלוף כ-10 חודשים לאחר 60 הימים הקבועים לצורך כך בחוק, הגישה העוררת למשיבה השגה על החלטה זאת. בהשגתה, ציינה העוררת כי מייצגה הקודם של העוררת לא העביר לה את החלטת המשיבה "מאחר ולא ראה את המיילים שהגיעו". במסגרת ההשגה, ביקשה העוררת לראשונה להחליף את כתובת התקשורתה לכתובת מייצגיה החדשים.
9. **ביום 25.10.2025** דחתה המשיבה את ההשגה על הסף, מבלי שהיא בוחנת אותה לגוף העניין, וזאת בשל האיחור בהגשתה.
10. **ביום 8.6.2025** שלחה העוררת את כתב הערר לדואר אלקטרוני Ararim@taxes.gov.il וזאת חלף הגשתו במערכת המקוונת של הוועדה דנן. למען הבהירות יוקדם ויצוין כי כתובת דואר אלקטרוני זאת היא כתובת מזכירות ועדת ערר שונה מן הוועדה דנן העוסקת אף היא בענייני מס רכוש (להלן- **הוועדה האחרת**).
11. **ביום 30.7.2025** ובהעדר מענה לערר שהוגש, פנה ב"כ העוררת למזכירות הוועדה האחרת בבקשה לקבלת התייחסות לערר.
12. **ביום 5.8.2025** התקבל מענה ממזכירות הוועדה האחרת בו נמסר לו כי הערר הוגש על תביעת פיצויים במסלול שאינו בסמכות השיפוט של אותה הוועדה. צוין כי עליו לפנות לוועדה דנן ולציין את מועד ההגשה המקורי של הערר.
13. **ביום 11.8.2025** הגישה העוררת את הערר במערכת המחשוב של הוועדה דנן, הוא הערר שלפנינו.

עיקר טענות העוררת

14. העוררת טוענת כי קיימת הצדקה בעניינה למתן ארכה הן בהגשת הערר והן בהגשת ההשגה. לעניין האיחור בהגשת **הערר** מצרפת העוררת כהצדקה למתן ארכה את ההתכתבות שערכה עם

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

מזכירות הוועדה האחרת המראה כי הערר הוגש במסגרת המועד הקבוע לכך בחוק ולוועדת ערר העוסקת גם היא בענייני מס רכוש.

15. לעניין האיחור בהשגה מסבירה העוררת כי על אף שהחלטת המשיבה התקבלה בתיבת הדואר האלקטרוני של המייצג הקודם, הרי שדבר קבלתה לא היה ידוע לו באותה העת – ככל הנראה בשל עומס מייילים ובהתאם גם היא לא ידעה על קיומה. העוררת מוסיפה כי בניגוד למקרים אחרים בהם טיפלה, אף שבדקה את מצב התביעה מספר פעמים באזור האישי של האתר המקוון לא הופיעה בו ההחלטה. מאחר שהיתה תחת הרושם כי ההחלטה לא נשלחה גם אל המייצג הקודם, התעכבה הגשת ההשגה בהתאם. לטענת העוררת, רק ביום 15.5.2023 ובבדיקה אקטיבית נוספת שערכה באתר המקוון, הופיעה שם ההחלטה לראשונה. בהתאם ועוד באותו היום הגישה את ההשגה.

עיקר טענות המשיבה

16. בעניין הגשת הערר באיחור טוענת המשיבה כי העוררת פעלה ברשלנות ובהתעלמות מן ההנחיות. לטענתה, ההחלטה בהשגה כללה הסבר מפורש וקישור להגשת הערר בפני הוועדה דן, אך חרף האמור הוגש הערר לכתובת אחרת. לעמדתה, הקפדה על מועדים חשובה לצורך שמירה על הוודאות הכלכלית והתקציבית של הקופה הציבורית.

17. אשר להגשת ההשגה באיחור מצביעה המשיבה על כך שההשגה הוגשה כשנה לאחר ההחלטה בתביעה ומכאן שבאיחור משמעותי (כ-10 חודשים). המשיבה מצביעה על כך שההחלטה נשלחה והתקבלה בכתובת הנכונה גם לשיטת העוררת. לעמדתה, מחובת הניזוק או בא כוחו לבדוק את תיבת הדואר האלקטרוני ובאחריותו לעדכן על שינוי בה בעת הצורך. לבסוף מציינת המשיבה כי משעה שההחלטה התקבלה אצל המייצג הקודם, אי העברתה לעוררת בשל חוסר ידיעה או מחדל לא יכולה להוות הצדקה למתן ארכה כה משמעותית.

דיון והכרעה

הארכת מועד להגשת הערר

18. סעיף 38ד(ב) לחוק (כנוסחו בהתאם להוראת השעה) קובע:

”על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 38טו, בתוך 60 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה, בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו.”

מדינת ישראל

ועדת ע"ר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

19. בהתאם לתקנה 6(ג) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשפ"א-2020 החלות בענייננו, ניתן להאריך את המועד האחרון להגשת הע"ר "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

20. המונח "טעמים מיוחדים" הוא כלל המהווה אמת מידה המאפשרת לאזן בין השיקולים והאינטרסים המתחרים העומדים בבסיסו. קביעת מועד תחום בזמן לפתיחתו של הליך נועדה לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדיון ואינטרס הציבור בבירור מהיר ויעיל של ההליכים התלויים ועומדים בפני הערכאה הרלבנטית (ע"א 3857/96 שגיא נ' תעשיות רוגזין בע"מ (ניתן ביום 29.6.1998), בש"א 3780/98 רוזן ואח' נ' כפר הרי"ף כפר שיתופי להתיישבות חקלאית (ניתן ביום 9.8.1998)).

21. ככלל, בתי משפט נוטים להכיר בכך שמתקיימים טעמים מיוחדים כאשר הנסיבות שהובילו לאיחור לא היו בשליטתו של מבקש הארכה. נקבע כי "טעמים מיוחדים" נועדו לסלול את דרכו של בעל דין ולפתוח בפניו את שערי בית המשפט מקום בו סוכלה כוונתו לפתוח בהליך, וזאת בשל אירועים מחוץ לשליטתו הרגילה או בשל תקלות שלא יכול היה להיערך אליהן מראש.

22. נקבע כי קיימות נסיבות חריגות בהן מוצדק לאפשר לפתוח הליך באיחור, באופן המונע תוצאה שרירותית ונוקשות יתרה בהפעלתם של סדרי הדין (בש"א 5636/06 נפתלי נשר נ' שלומי גפן (ניתן ביום 23.8.2006)). בהתאם, נקבע כי בבחינת האמור יש לתת את הדעת למכלול שיקולים שהוזכרו בפסיקה: הסיבה לעיכוב בפתיחת ההליך, משך האיחור, מהות ההליך, הסתמכות הצד שכנגד על התוצאה בהליך הקודם וכן סיכויי הלכאוריים של ההליך הערעורי (ראו למשל בש"א 482/08 דב פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי (ניתן ביום 28.1.2008); רע"א 1376/17 אליהוד יערי נ' רקח דוד (ניתן ביום 15.5.2017), ע"א 6842/00 ידידיה נ' קסט (ניתן ביום 15.3.2001)).

23. לבסוף ובהקשר להליך שלפנינו, נקבע כי במקרים בהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתה של רשות מנהלית בהליך סוציאלי ניתן להקל בפרשנות הטעמים המיוחדים במקרים המתאימים, לאור מטרתם של הליכים אלו לכתחילה להטיב את מצבם של הזכאים לכך באמצעות מתן הטבות או תגמולים (בר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, פסי' 11 (ניתן ביום 10.12.2013) (להלן - מדהנה)).

24. בענייננו, החלטת המשיבה בהשגה התקבלה אצל העוררת ביום 25.10.2025, העוררת הגישה את כתב הערר 14 ימים לאחר מכן (8.6.2025) ומכאן שבמסגרת 60 הימים הקבועים לכך בחוק. אלא שהעוררת שגתה באופן הגשת הערר והוא נשלח לכתובת הדואר האלקטרוני Ararim@taxes.giv.il חלף הגשתו במערכת המקוונת של הוועדה דן המתנהלת תחת משרד המשפטים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

25. כמתואר לעיל, בהעדר תגובה לערר שהגישה פנתה העוררת ביוזמתה אל הוועדה האחרת לברר את מצבו, ובמענה הבהירה לה מזכירות אותה הוועדה כי הערר הוגש לוועדה הלא נכונה תוך שהיא מפנה אותה לוועדה דנן. אלא שבעקבות המתואר, הוגש הערר לוועדה דנן בחלוף 78 ימים, שהם 18 ימים לאחר המועד האחרון שנקבע לכך בחוק.

26. הגישה בעניין טעות משפטית של בעל דין או בא כוחו גמישה כיום מבעבר. נקבע כי טעות שבדין יכולה לעלות כדי טעם מיוחד במקרים בהם עוצמת הפגיעה בציפיותיו של הצד השני קטנה או פחותה או שהאינטרס הנגדי של בעל הדין שכנגד מצדיק זאת (רע"א 9073/01 פרנקו סידי נ' הרשות המוסמכת (ניתן ביום 29.1.2002)). הפסיקה הכירה בטעות אנוש טכנית ופרוצדורלית בפתיחת הליך כזאת היכולה לבסס הצדקה למתן ארכה. נקבע כי הגשת מסמך בתוך המועד אף אם באופן שגוי מקימה הצדקה להענקת ארכה (ר' למשל: ת"א 9173-07-24 גרטנר נ' גרטל (ניתן ביום 2.11.2025) שם הוגשה בקשה בתיק הקיים על אף שהיה עליה להיות מוגשת בתיק חדש, תוך שמיד עם גילוי הטעות הוגשה הבקשה גם בתיק החדש (להלן- עניין גרטנר)), וראה בדומה גם: הפ"ב 9057-01-20 שמחה בונים ורדיגר ואח' נ' מרדכי מאיר לב (ניתן ביום 16.8.2020) (להלן- עניין בונים).

27. בנסיבותיה של העוררת שלפנינו בהן הוגש הערר בתוך מסגרת הזמנים אך לכתובת שגויה, מצאנו כי בדומה לעניין גרטנר ולעניין בונים, סגירת שערי המשפט בפני העוררת תהיה פעולה נוקשית יתר על המידה שאינה עולה בקנה אחד עם זכות הגישה לערכאות אשר הוכרה כזכות יסוד (רע"א 1958/00 אריה נדב נ' סלון מרכזי למכונות כביסה וטלוויזיה בבית אל על (ניתן ביום 10.7.2001)).

28. האסמכתאות אשר הציגה העוררת שכנעו אותנו כי היא שגתה באופן הגשת הערר בתום לב ועל אף שקישור להגשת הערר היה מצוי בעותק הדיגיטלי של החלטת המשיבה. כמו כן, גם לאחר הגשת הערר פעלה העוררת באופן אקטיבי, פנתה ביוזמתה לוועדה האחרת על מנת לברר את מצבה, ועם גילוי הטעות פעלה במהירות להגשת הערר לוועדה דנן. לבסוף, נציין כי גם אינטרס ההסתמכות של המשיבה הוא מצומצם במקרה זה באופן יחסי לאור הגשת הערר לכתובת הדואר האלקטרוני של הוועדה האחרת.

29. לאור האמור, לא מצאנו לקבל את בקשת המשיבה לסילוק הערר על הסף ולפיכך יש לדון בו לגופו.

הארכת מועד להגשת ההשגה

30. סעיף 38(א)(1) לחוק קובע:

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי
ועם כלביא – נזק עקיף

"הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע לפיצויים הניתנים לפי פרק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 60 ימים מיום קבלת ההחלטה; ההחלטה בהשגה תהיה מנומקת"

31. סעיף 51 לחוק קובע:

"המנהל רשאי, אם נתבקש וראה סיבה מספקת לכך, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה לעשיית דבר, למעט המועדים להגשת ערר או ערעור לפי סעיפים 27 ו-29(ד)".

32. משקבע המחוקק כי די בקיומה של "סיבה מספקת" לשם הארכת המועד להגשת השגה, הרי שזו אמת המידה אותה יש ליישם בענייננו (ערר 1761-25 דובדבן א.י.א. ביצוע בע"מ נ' רשות המסים (21.1.2026); ערר 1420-25 טכנו דיגיטל נ' רשות המסים (19.11.2025); (ערר 1610-25 אליתה לוינג ישראל בע"מ נ' רשות המסים (11.11.2025)). יצוין כי בניגוד לחוק שלפנינו, בחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 לא נקבעה הוראה המסדירה את אופן הטיפול בהשגה שהוגשה באיחור, ולפיכך נקבע בהחלטות הוועדה כי הארכת המועד טעונה קיומם של "טעמים מיוחדים". אולם גם אז ועל אף שדרישת הטעמים המיוחדים היא דרישה מחמירה יותר, קבעו ועדות הערר כי יש לפרש אמת מידה זאת באופן מקל יחסית בהקשר של איחור בהגשת השגה, בין היתר נוכח היותה של ההשגה ההזדמנות הראשונה להעמיד את החלטת המנהל לביקורת וכן בשים לב לאופיו הסוציאלי של ההליך.

33. בהתאם לפסיקה, אמת המידה "סיבה מספקת" (או "סיבה סבירה") מהווה מבחן מקל ומרוכך יותר ממבחן הטעמים המיוחדים (ר' פס' 3 לפסק דינו של כב' השופט טירקל, ע"א 1613/92 אביגדור זיו נ' מנהל מס שבח מקרקעין, אזור ירושלים (ניתן ביום 6.8.96) (להלן- אביגדור זיו); ו"ע 68019-07-18 חוגי נ' מנהל מיסוי מקרקעין ת"א (ניתן ביום 28.10.2020) (להלן- חוגי)). עם זאת ואף שמדובר ברף מקל יותר, הארכת מועד מכוחו אינה ניתנת באופן אוטומטי, ואין לפרש מבחן זה ככזה המרוקן מתוכן את לוחות הזמנים המוגדרים בחוק. לפיכך, אין משמעות הדבר כי ניתן יהיה להצדיק באמצעות מבחן זה כל איחור, ועל מבקש הארכה להצביע על הסבר המניח את הדעת המסביר ומצדיק את עצם השיהוי בהגשת ההליך (ע"א 7759/07 כספי נ' מנהל מס שבח מקרקעין נתניה (ניתן ביום 12.4.2010); ע"מ 27245-06-17 אס דבליו גרופ (ישראל) בע"מ נ' משרד האוצר (ניתן ביום 9.12.2018) ור' רע"א 1958/00 אריה נדב נ' סלון מרכזי למכונות כביסה וטלויזיה בבית אל על בע"מ, (10.7.2001) הדן באמת המידה "סיבה סבירה" (להלן- אריה נדב).

34. בענייננו ולאחר בחינת מכלול החומר שהונח לפנינו, הגענו למסקנה כי האיחור שנפל בעניינה של העוררת נובע משילוב נסיבות מצער לו תרמו הן העוררת, הן המשיבה והן גורמים שלישיים.

מדינת ישראל

ועדת ע"ר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

לאחר שקלול מכלול הנסיבות וכפי שנרחיב להלן, מצאנו כי נסיבות אלו מגבשות סיבה מספקת המצדיקה את מתן הארכה המבוקשת.

35. אין חולק כי פניית מייצגיה החדשים של העוררת מיום 23.5.2024 לא כללה בקשה להחלפת מייצג או לעדכון כתובת להמצאת מסמכים. בנסיבות אלה, המשיבה פעלה כדין כאשר שלחה את החלטתה לכתובת הדואר האלקטרוני שנמסרה לה מלכתחילה על ידי העוררת. אף העובדה שמייצג אחר פנה בשמה של העוררת אינה מקימה, כשלעצמה, חובה על המשיבה להניח כי חל שינוי בייצוג או לעדכן מיוזמתה את פרטי ההתקשרות.

36. אשר לטענת העוררת כי בדקה מעת לעת את מצב הטיפול בתביעה באזור האישי, העוררת הציגה אסמכתאות המלמדות לטענתה כי מסמכי המשיבה לא הוצגו באזור האישי באותה העת. נקודת המוצא היא כי המערכת המקוונת של המשיבה פועלת באופן תקין, ואין די בטענה כללית בדבר אי-הופעת מסמכים באזור האישי כדי לקבוע כי נפלה בהן תקלה. עם זאת, בנסיבות המקרה שלפנינו ולנוכח האסמכתאות שהציגה העוררת, לא ניתן לשלול לחלוטין את האפשרות כי בעניינה הפרטני אכן לא הוצג המידע הנ"ל (בשל תקלה או סיבה אחרת). ממילא, אין גם לצפות כי כל כניסה לאזור האישי תתועד ותישמר. לצד זאת, לא ניתן לקבוע באופן חד-משמעי כי נפלה תקלה כאמור כך שבמשך תקופה ממושכת לא ניתן היה ללמוד על מצב התביעה. בהקשר זה יש לתת את הדעת גם לכך שמסמך נוסף שהציגה העוררת בהמשך מלמד כי באותה העת הטיפול בתביעה הסתיים. נתון זה, לצד טענת העוררת כי החלטת המשיבה "הופיעה לפתע" באזור האישי לאחר חודשים שבהם לא הייתה זמינה מעוררת גם היא שאלות (שורות 285-287 לפרוטוקול הדיון הראשון).

37. כך או כך, אין בדברים האמורים כדי למצות את התמונה כולה. מעיון בפניית העוררת למשיבה מיום 23.5.2024 עולה בבירור כי אין מדובר במענה לדרישת השלמת המסמכים שנשלחה ביום 16.4.2024. בדרישת המשיבה התבקשה העוררת להמציא מסמכים המעידים על ההוצאות הקבועות בהן נשאה בתקופת הזכאות, ואילו הפנייה האמורה עסקה בטעות שנפלה בתביעה ובבקשה לתקנה, מבלי שצורפו אליה המסמכים שהתבקשו בדרישת המשיבה. זאת ועוד, פניית העוררת לא נשלחה על ידי המייצגת אשר הגישה את התביעה ושפרטיה נמסרו למשיבה ככתובת להמצאת מסמכים והחלטות, אלא על ידי מייצגים אחרים ומכתובת דואר אלקטרוני שונה לחלוטין.

38. כאמור לעיל, אין בעצם קבלת פנייה ממייצג אחר כדי להטיל על המשיבה חובה לעדכן מיוזמתה את פרטי הייצוג או את כתובת ההתקשרות מקום שבו העוררת עצמה לא ביקשה לעשות כן. עם זאת, בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, הצטברותם של שני נתונים אלה – העובדה שהפנייה לא עסקה כלל בדרישה להשלמת מסמכים והעובדה שנשלחה על ידי מייצגים אחרים – היו

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי
ועם כלביא – נזק עקיף

צריכים לכל הפחות להוביל את המשיבה לערוך בירור נוסף בשאלה אם יש לראות בה משום מענה לדרישת המסמכים בטרם היא שוללת את רכיב ההוצאות הקבועות בשל אי-המצאתם (השוו: בר"מ 867/06 מנהלת הארנונה בעיריית חיפה נ' דור אנרגיה (1998) בע"מ (17.4.2008)).

39. נשוב ונזכיר כי העוררת הסבירה שפעלה באופן אקטיבי ובדקה מול מייצגיה הקודמים האם התקבלו אצלם חומרים מאת המשיבה אך נענתה בשלילה, וזאת אף שדרישת המסמכים מיום 16.4.2024 התקבלה אצלם בפועל. למעשה, גם לאחר מכן כאשר נשלחה החלטת המשיבה מיום 27.5.2024 לאותה כתובת דואר אלקטרוני לא עודכנו העוררת או מייצגיה החדשים בדבר קיומה, אלא בדיעבד. נציין בהקשר זה כי משעה שמדובר בגורם אשר הפסיק לייצג את העוררת וחדל לפעול מטעמה עוד קודם להחלטת המשיבה (ולפיכך גם עוד קודם לאיחור), ספק אם יש מקום לייחס את רשלנותו במלואה לעוררת בבחינת ההצדקה לארכה המבוקשת (ור' ערר-1888 25 ד.א. אלקיים הנדסה ופרייקטים בע"מ נ' רשות המסים (22.3.2026) על אף שבאותו המקרה לא אושרה הארכה בנסיבות הקונקרטיות).

40. לדברים האמורים מצטרף גם השיקול הנוגע לסיכויי ההליך לגופו. מבלי לקבוע מסמרות אשר לתוצאה הסופית של ההליך, סבורה הוועדה כי החלטת המשיבה לשלול לחלוטין מהעוררת את רכיב ההוצאות הקבועות מעוררת קושי של ממש. ככלל, מקובל עלינו שכאשר ניזוק נמנע מלהמציא מסמכים שנדרשו ממנו רשאית המשיבה לזקוף לחובתו את היעדר שיתוף הפעולה ולבחון את השלכותיו על בירור התביעה. עם זאת, בנסיבותיו של מקרה זה מתעוררת השאלה האם שלילה מוחלטת של רכיב ההוצאות הייתה התוצאה המתחייבת.

41. הסיכויים שעסק שמחזור פעילותו בשנת 2023 עמד על כ-15 מיליון ש"ח ובשנת 2022 עמד מחזור פעילותו על כ-13 מיליון ש"ח ימצא כעסק שאינו נושא בשום הוצאה קבועה המזכה בפיצוי, הם נמוכים ביותר. על כן יש לשער כי ככל שתינתן לעוררת ההזדמנות לכך, סיכוי רב כי ימצא שהעוררת נשאה בהוצאות קבועות כלשהן כך שניתן להניח שסיכויי ההליך להתקבל, ולו באופן חלקי הם גבוהים.

42. בהקשר זה נציין כי מנגנון הפיצויים מבוסס על נוסחה שהיא בגדר "דרך המלך" לבחינת הזכאות וחישוב הפיצויים הנסמכת על הדיווחים למע"מ. בחינת ההוצאות הקבועות בהן נשא העסק בפועל מהווה חריגה מדרך זו, וסמכות זאת שמורה למקרים חריגים בלבד בהם קיימת הצדקה קונקרטית שלא לחשב את הפיצויים לפי הנוסחה או שקיים פער קיצוני ויוצא דופן באופן בולט בין הפיצויים המחושבים בהתאם לנוסחה לבין ההוצאות הקבועות שבהן נשא הניזוק בפועל (ערר 1750-21 אינקוגניטו מוסיקה (2022) בע"מ נ' רשות המסים (13.2.2022); עמ"נ 37303-02-22 בסמרק בע"מ נ' רשות המסים (2.6.2023); ערר 1042-25 מ.א.דן לשיווק ומסחר בע"מ נ' רשות המסים (31.7.2025)). כאשר ניזוק אינו משתף פעולה עם דרישת מסמכים רשאית

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

המשיבה לזקוף זאת לחובתו ולבחון את השלכותיו של חוסר שיתוף פעולה זה על בירור התביעה. עם זאת, אי-המצאת מסמכים אינה פותרת את המשיבה מן הצורך לבחון את עצם ההצדקה לחרוג מן הנוסחה, והיא גם אינה מלמדת בהכרח כי העסק לא נשא כלל בהוצאות קבועות. כל שיש בחוסר שיתוף פעולה זה הוא שהוא מביא לכך שעל המשיבה לקבל את החלטתה על סמך החומרים הקיימים בפניה, ללא המסמכים הנוספים שהתבקשו.

43. לטעמנו, בנסיבות כאלה, ראוי כי הדוחות הכספיים שהגיש הניזוק והמצויים ככלל בפני המשיבה ישמשו כתשתית ולו ראשונית הן לבחינת השאלה האם יש מקום לחרוג באותו עניין מן הנוסחה ובמידת הצורך גם לצורך קביעת ההוצאות הקבועות בהן נשא העסק בפועל. זאת, כאשר ספק המתעורר ביחס להוצאות אלו ייזקף כמובן כנגד הניזוק אשר לא שיתף פעולה עם הליך הבחינה. מסקנה זאת מתחזקת, שעה שניסיון הוועדה מלמד כי המשיבה עשתה שימוש בדוחות כספיים במסגרת הליך הבחינה במקרים שונים על מנת להצביע על פער כאמור (וראה גם פסקה 9.2 להוראות ביצוע 2/2023 של המשיבה מיום 19.12.2023 העושה שימוש בדוח הכספי לשנת 2022 עבור עסק שמקום רישומו אצל ממונה אזורי אילת). כמו כן, ניתן להצביע על כך שבמתווים קודמים היה אופן בחינה זה חלק מהוראות הביצוע (השווה בין סעיף 9ד להוראות הביצוע שפרסמה המשיבה ביחס למענקי האומיקרון (18.7.2022) בהם צוין כי ניתן להסתמך על הדוחות הכספיים כבסיס, לבין סעיף 12.11 להוראות הביצוע שפורסמו ביחס לפיצויי חרבות ברזל שם הושמטה אפשרות זאת, והביקורת שהובעה על המעבר לדרישה של אסמכתאות פרטניות בערר 1561-25 **בשותי זאהר בע"מ נ' רשות המסים**, פס' 5 (ניתנה ביום 26.10.2025)).

44. ובחזרה לענייננו ולבקשת הארכה, נזכיר כי ההליך שלפנינו הוא הליך בעל אופי סוציאלי למתן פיצויים לעסקים אשר חוו פגיעה כלכלית בשל מלחמת חרבות ברזל, ועל כן ובהתאם לפסיקה ניתן לפרש את המועדים בו באופן מקל (עניין **מדהנה**).

45. ההשגה אותה מבקשת העוררת להגיש היא הפעם הראשונה בה תעמוד החלטת המשיבה לביקורת כלשהי. דחיית השגתה של העוררת משמעותה כי החלטת המשיבה לא תעמוד לכל ביקורת (מנהלית או שיפוטית), ובכך שונה ענייננו מאיחור בפתירתו של הליך ערעורי "רגיל" בו למעשה במועד בו נבחנת השאלה האם ניתן למחול על האיחור כבר עמד עניינו של המערער לביקורת (ור' בעניין זה ערר 1470-24 **גרינברג נ' רשות המסים**, פס' 14 (ניתן ביום 25.2.2025); ערר 1059-25 **מוסטפה נ' רשות המסים**, פס' 16 (ניתן ביום 24.3.2025); ערר 1178-25 **בלומס הולדינגס בע"מ נ' רשות המסים**, פס' 22 (ניתן ביום 19.6.2025); ערר 1179-25 **מוקד אבניר (2018) בע"מ נ' רשות המסים**, פס' 40 (ניתן ביום 8.7.2025)).

46. לבסוף, נציין כי אין אנו מקלים ראש במשך האיחור שאינו קצר ופועל בהתאם לחובת העוררת. אכן, מאזן השיקולים שלפנינו אינו פשוט, ואולם בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה מצאנו כי

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי
ועם כלביא – נזק עקיף

משקלן המצטבר של כלל הנסיבות שפורטו לעיל ונוכח אופי העניין העומד לדיון, כל אלו מטים את הכף לטובת מתן הארכה חרף האיחור.

סוף דבר

47. לנוכח כל האמור, **הערר מתקבל** במובן זה שעניינה של העוררת יושב לשלב ההשגה לצורך בחינת טענותיה לגוף העניין, והמשיבה תקבל את החלטתה בה בתוך 100 ימים. במניין ימים אלו לא תבוא התקופה אשר תידרש לעוררת להשלמות – ככל שיידרשו כאלה.

48. אשר לפסיקת הוצאות ההליך ועל אף שהגענו למסקנה כי מכלול נסיבות העניין מצדיק את מתן הארכה להגשת ההשגה, אין בכך כדי לגרוע מן העובדה שלעוררת תרומה להיווצרות המצב שנוצר. בנסיבות אלה, ומשעה שהחזרת עניינה לבחינת המשיבה תחייב את המשיבה להשקעת משאבים נוספים שלא היו נדרשים אילו ההליך היה מתנהל כסדרו, מצאנו כי מן הראוי לחייב את העוררת בהוצאות המשיבה. לפיכך, תישא העוררת בהוצאות המשיבה בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום בתאריך כ"ב תמוז תשפ"ו, 07.07.2026, בהעדר הצדדים.

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה